

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek diplomové práce

Autor: Bc. Michaela Bajerová

Studijní obor: Učitelství pro 2. stupeň ZŠ

Název práce: Nestandardizované podoby antroponym v současné češtině

Vedoucí práce: původně Doc. PhDr. Svatopluk Pastyřík, posléze PhDr. Jana Bílková, Ph.D.

Oponent práce: PhDr. Miloslav Vondráček, Ph.D.

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací a závěrem	A
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	B
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	C
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	B
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	B
Výsledný průměr	B

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A,B,C,D,E,F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně: B

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

1. Jak sama hodnotíte možnost hodnotit pozitivní/negativní emocionalitu hypokoristik/přezdívek?
2. Jak jste sama přijala rozdělení hypokoristik a přezdívek?
3. Jak rozpoznáte pozitivní/negativní užití nestandardního oslovení, které formálně nese podobu pejorativa/meliorativa?

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Práce byla původně zadána doc. Pastyříkem, proto v mnohém podléhá přístupům, které volil zadavatel. Autorka na jednu stranu porozuměla tomu, že hodnotit emocionální aspekt nestandardních podob je nesnadné, včetně toho, že hranice mezi hypokoristiky a přezdívkami je nejasná. Na druhou stranu tuto relativitu při vlastním hodnocení jazykového materiálu poněkud pomíjí (ale dokáže postihnout ironii v užití zdánlivě pozitivních forem).
Pozitivem je, že v dotazníku odlišuje formy, které pro oslovení potomka volí osoby rozdělené podle pohlaví a generace. Snad by bylo dobré genderové rozdělení použít i u spolužáků/kamarádů.

Škoda je, že se nepokouší najít vysvětlení např. toho, proč se Kristýně říká Myška/Miška. (Současně je s tím spojeno další pozitivum, že v úvodu autorka deklarovala, že sloučí pravopisné varianty, ale nakonec je zmiňuje; získat frekvenční poměry je prakticky nemožné, protože jde převážně o jev mluveného jazyka).

V závěru autorka uvádí dvě podstatné skutečnosti, které dílem potvrzují: Podařilo

Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta

se jí na základě analýzy jazykového materiálu navrhnout alespoň dílčí přehodnocení klasifikace nestandardních antroponym. Ještě podstatnější je, že se sama pokusila vyrovnat se s přechodovou oblastí mezi hypokoristiky a přezdívkami (a částečně i s přechodnou oblastí mezi proprii a apelativy).

Datum a podpis oponenta práce: 9. 8. 2016, Miloslav Vondráček